

УЗРОЦИ БОЛЕСТИ СРЦА И ЊЕГОВИ ШТЕТНИ ОТРОВИ

[Српски – Serbian – صربي]

Ахмед Ферид

Ревизија и обрада:

Ирфан Клица

Амра Дацић

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

2015 - 1436

IslamHouse.com

أسباب مرض القلب وسمومه

الضارة

« باللغة الصربية »

أحمد فريد

مراجعة :

عرفان كليتسا

عمرة داتسيتش

يوفانوفيتس ليوبيتسا

فيزو رادونشيش

2015 - 1436

IslamHouse.com

УЗРОЦИ БОЛЕСТИ СРЦА И ЊЕГОВИ ШТЕТНИ ОТРОВИ

Знај да су све врсте греха и непокорности Богу отров за срце и узрок за његову болест и пропаст, и знај да грешење и непокорност изазивају болест срца и његову жудњу мимо Божијег задовољства и да су штетни по срце као отров по тело.

Учењак Ибн ел-Мубарек је рекао:

*Увидео сам да греси умртвљују срце
и да му оданост њима доноси понижење
напуштање греха оживљење је срца
на ти је боље да их се прођеш.*

Непокорност по срце и тело, и на овом и на оном свету, оставља штетне последице, чије размере зна само Узвишени Бог, јер ни на овоме ни на ономе свету, нема ниједног зла, ни болести, а да им узрок нису греси и непокорност. У том смислу учењак Ибн ел-Кајјим приближно, каже:

"Ко је наше родитеље (тј. Адама и Еву) из Раја - куће сласти, уживања, весела и радости - извео и у кућу патње, жалости и несреће довео?"

Ко је сотону из Царства небеског извео? Ко га је протерао, проклео, извана и изнутра изопачио, па му лик најружнијим и најодвратнијим учинио, а нутрину још гору и одвратнију од лика дао? Ко му је блискост даљином, милост проклетством, лепоту ружноћом и Рај распламсалом ватром заменио, па је код Бога најпрезренији и Његове милости најлишенији постао? На њега је срџба Узвишеног Господара пала, па га је оборила. Њега је Господар највише омрзнуо, па га је то уништило. Тако је сотона сваком развратнику и злочинцу сводник постао и - након што је толико служио и одабран био - себи допустио да друге заводи. Боже, утичем Ти се од супротстављања Твојим заповедима и од чињења Твојих забрана!

Ко је све становнике на Земљи потопио и дао да вода преплави и врхове планина?

Ко је против Адовога народа ветар, у коме није било никаквог добра, послао да их по земљи мртве поваља као да су шупља палмина дебла?

Ко је против Семудовог народа, тако заглушујући глас, послао да су им у прсима срца попуцала и да су сви, до последњег, помрли?

Ко је насеља Лотова народа, тако високо подигао, да су анђели чули како њихови пси лају, а онда их изврнуо, и оно што је било горе, окренуо према доле, па на њих сручио и све их уништио, а затим на њих грумење од печена блата спустио, тако да их је најразличитијим казнама - као ниједан други народ до тада - казнио? Ко буде као и они, чека иста казна, а она није ни од једног насилника далеко.

Ко је против Шу'ајбова народа црне облаке казне послао, који су на њих - када су им изнад глава наишли - кишу ужарене ватре сасули?

Ко је у мору, фараона и његов народ потопио, а онда њихове душе у Пакао послао? Јер, тела су за потапање, а душе за горење.

Ко је Кореа (Карун), заједно са његовом кућом, иметком и породицом, у земљу утерао?

-Ко је народе, после Ноа, свакојаким казнама кажњавао и до темеља уништавао?

Ко је против Израелћана послао, силно моћне, робове који су уздуж и попреко земљу њихову прегазили, људе поробили, а децу им и жене у робље одвели?

Ко их је опет, по други пут, послао да - све што стигну - униште и до темеља поруше? Ко је против њих најразноврсније казне слао, огледане: час у убијању, поробљавању и разарању, час у терорисању од стране владара, а час у претварању у мајмуне и свиње, и на крају, у заклетви Узвишеног Господара: **...да ће до Смака света, над њима власт препуштати онима који ће их, на најгори начин, тлачити.** (Кур'ан, поглавље Бедеми, 167).

У последице греха још спада:

*Што је грех помоћ којом човек свога непријатеља (тј. ђавола) снабдева и војска којом га за рат против себе јача,

*Што грех човека охрабрује да се усуди на оно на што се раније није усуђивао,

*Што - ако се умноже - запечаћују срце, тако да грешник постаје потпуно немаран, као што је неко од ранијих учењака рекао да се под речима

Узвишеног: **А није тако! Оно што су радили прекрило је срца њихова.** (Они који при мерењу закидају, 14) мисли на узастопно чињење греха, све док срце не постане слепо. Суштина лежи у томе што срце од греха рђа и што - ако греси учестају - рђа превлада, тако да се око срца створи застор, а - ако се са гресима и даље настави - онда га рђа потпуно запечати и затвори, тако да се нађе у мрежи и затвореној чаури.

*Што из срца, неприметно, презир према гресима нестане, па они његова редовна особина постану.

*Што греси своје семе сију и један се из другог израђају.

*Што се у срцу примећује и осећа њихов мрак, као што се осећа мрак ноћи. У том смислу од Ибн 'Аббаса се преноси да је рекао: "Знаци добрих дела су: сјај на лицу, светло у срцу, обиље у благодатима и љубав у срцима других, а знаци греха су: црnilо на лицу, тама у срцу, скученост у благодатима и мржња у срцима других."

*Што греси слабе и срце и тело. Њихово исцрпљивање срца више је него очито. Они знају срце

толико исцрпети да му потпуно живахности нестане. Што се тиче исцрпљивања тела, треба знати да је физичка снага верника у његовом срцу и да је она већа, све што је срце јаче.

*То што му послови тешко иду, тако да се - куда год да крене било шта да уради - нађе пред затвореним вратима или тешко решивим проблемом. Тако је неко од предака рекао: "Када учиним непокорност Богу тешкоће налазим чак и у нарави јахалице своје и жене своје."

*То што се губи углед и част пред Богом и пред Његовим створењима, јер:

Онога кога Бог понизи, нико га не може поштованим учинити. (Кур'ан, Ходочашће, 18).

*То што они у срцу гасе осећај части.

*То што се са њима губи стид којим се одржава живот срца.

*То што они успоравају ход срца на путу његовог окретања према Бога и оном свету.

*То што човек не престаје бити непослушан, све док му то срце не почне узимати за ситницу и

безазленост. У том је смислу Ибн Мес'уд рекао: "Верник свој грех види као да је под брдом, па се боји да се на њега не сруши, а развратник свој грех види као да му је мушица пала на нос, па на њега покаже овако."

Енес је рекао: "Ви (данас) чините дела која су у вашим очима тања од длаке, а која смо ми, у доба Божијег Посланика, мир над њим, убрајали у тешке (смртне) грехе."

Билал б. Са'д је рекао: "Не гледај у маленкост греха, већ гледај у величину Онога према Коме си непослушан!"

Овде ћемо се, ако Бог да, посебно осврнути на пет отрова срца који су најраспрострањенији и најутицајнији на живот срца, а то су: прекомерни говор, прекомерно загледање, прекомерно мешање, прекомерно јело и прекомерно спавање.